

РЕШЕНИЕ

№ 2639

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **99** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК

Образувано е по жалба на „Д-р М. П.- индивидуална практика за първична извънболнична медицинска помощ“Е. срещу Заповед за налагане на санкции № РД 253С -499/ 9.12.2021г на Управител на НЗОК.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди, че му е наложена санкция за документиране на медико-диагностични действия, които не били извършени, а подобно нарушение не се съдържало като състав на посочените от адм. орган за нарушени разпоредби на чл.170 ал. 1 и чл.132 ал.2 от Н. 2020-2022. Налице било разминаване между фактически и правни основания. Счита също, че не били изложени никакви мотиви за налагане на санкцията в предвидения максимален размер. Моли да се отмени заповедта, евентуално да се измени същата до минимално установения размер санкция, а именно 50 лв. Претендира разноски.

Ответникът –Управител на НЗОК, чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмени бележки оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Претендира юриск.възнаграждение.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало със Заповед № РД-25-745 от 11.11.2021 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса, с която е наредено на осн. чл.72 ал.2 и ал.6 от ЗЗО, чл. 9 ал.1 от Инструкция № РД 16-43/9.06.2020г. за условията и реда на осъществяване на контрол по чл.72, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5, ал.6, ал.7 и ал.8 от ЗЗО извършването на проверка на „Д-р М. П.- индивидуална практика за първична извънболнична медицинска помощ“Е. със задача: контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение в съответствие с Н. за медицинските дейности 2020-2022 във връзка със сигнал от 13.10.2021г. Цитираните норми, посочени като правно основание за издаване на заповедта, съдържат административнопроизводствени правила, а не материалноправни разпоредби и правилно Управителят на Националната здравноосигурителна каса се е позовал на тези норми. Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя на 12.11.2021г.

За резултатите от извършената проверка е съставен протокол РД 25-745-1 от 17.11.2021г, връчен на 17.11.2021г на представителя на жалбоподателя, което е удостоверил с подписа си. Съгласно протокола в амбулаторен лист № 1358/16.03.2021г са описани дейности които не са извършени реално, във връзка с отчетения АЛ не е извършено плащане и не е нанесена щета на НЗОК.

Постъпило е от д-р М. П. становище /л. 23 от делото/ в което сочи, че процесният АЛ е копиран от предишен преглед, тъй като не може „да пусне лист без статус и анамнеза, тъй като софтуера не разрешава да бъде записан такъв“. Тоест, по същество не се отричат констатациите обективирани в протокола за извършена проверка. Становището не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 на чл. 74 констатации.

На 9.12.2021г управителят на НЗОК издава оспорената Заповед за налагане на санкции № РД 253С -499 с която на осн. чл.74, ал.5 ЗЗО, чл.412 ал.1 т.1, чл.412 ал.2, чл.413 и чл.422 ал.1 от Н. за медицински дейности 2020-2022 е наложена на жалбоподателя санкция на осн. чл.414 ал.1 от Н. за мед.дейности 2020-2022 в размер на 150 лв. за нарушение на чл.170 ал.1 във връзка с чл.132 ал.2 от Н. за мед.дейности за 2020-2022г .

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Управителят на НЗОК, съгласно чл. 74, ал.5 от ЗЗО, в предвидената от закона форма.

Процесуалният ред за извършване на проверката и издаване на заповедта регламентиран в ЗЗО в случая е спазен. Съгласно чл. 74, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗО, лицето - обект на проверката, има право да даде писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК, с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал. 3, като когато не изрази становище или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция. В конкретният случай и предвид изложеното по-горе, проверяваното лице в становището си по същество не отрича констатациите обективирани в протокола за извършена проверка, становището му не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 на чл. 74 констатации, поради което законът не изисква спорът да бъде изпращан на арбитражна комисия /арг от чл.75 ал.1 от ЗЗО/, а управителят на НЗОК издава заповед, с която налага санкция, както е и сторено. Такова е и изискването на чл. 422, ал. 1 от Н. 2020-2022 г. за МД. В амбулаторен лист № 1358/ 16.03.2021г са описани дейности които не са извършени реално.Това не се

оспорва от жалбоподателя.

Констатираното нарушение е квалифицирано като нарушение на чл.170 ал.1 във връзка с чл.132 ал.2 от Н. за мед.дейности за 2020-2022г .

Според чл. 170 ал.1 от Н. за мед.дейности 2020-2022г изпълнителите на ПИМП оказват договорените медицински дейности съгласно критериите за качество и достъпност на медицинската помощ, които са критерии за качество и достъпност на процеса и критерии за качество и достъпност на резултата, а съгласно чл.132 ал 2 общопрактикуващите лекари оказват медицинска помощ при условията и по реда на Н. на лицата от регистрите по ал. 1, както и на 3., осъществили правото си на избор на изпълнител на ПИМП, регистрирал амбулатория на територията на друг здравен район, обърнали се инцидентно по повод на остро състояние.

Следва да се приеме, включително съобразно систематичното им място в Н. за мед.дейности 2020-2022, че посочените норми на чл.170 ал.1 и чл.132 ал.2 са общи норми. Същите съдържат основни принципи свързани с условията и реда за оказване на извънболнична медицинска помощ и критерии за качество и достъпност на първичната извънболнична медицинска помощ и не могат да намерят приложение когато са описани дейности в АЛ които не са извършени реално. Непосочването на правилната правна квалификация е основание за незаконосъобразност на процесната заповед. Сочените норми не съдържат никакви задължения относими към настоящата хипотеза свързана с оформянето на медицинската документация. Посочените разпоредби на чл.170 ал.1 и чл.132 ал.2 не съдържат конкретен състав на задължение на проверяваното лице, което да се приеме за неизпълнено, поради което и съдът счита, че е налице липса на описание на обективните признаци от състава на нарушението. Правната квалификация на нарушението като такава по чл.170 ал.1 и чл.132 ал.2 не е прецизна и не е в съответствие с текстовото описание на състава на нарушението „описани дейности в АЛ, които не са извършени реално“. Несъответствието на констатираните в протокола от проверката и в процесната заповед факти със съдържанието на сочените за нарушени материално-правни норми е съществено нарушение, опорочаващо процесната заповед и представляващо основание за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Оспорената заповед е издадена и в нарушение на принципа за съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК. Съгласно, ал. 2 от цитираната разпоредба административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, а ал. 5 гласи, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. В случая констатираното нарушение „описани в АЛ дейности които не са реално извършени“ не е довело до неоснователно заплащане на суми от бюджета на НЗОК, не е нанесена щета на НЗОК, поради което налагането на санкция се явява несъразмерно с установеното деяние. Неясен е подхода на административния орган при определяне размера на санкцията и конкретно налагането ѝ над предвидения минимум от 50 лева /чл.414 Н./, тъй като нарушението е първо за жалбоподателя.

С оглед изложените мотиви, оспорената заповед следва да се отмени като материално незаконосъобразна.

Относно разноските: Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв. д.т. и 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение или общо 350 лв.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД 253С -499/ 9.12.2021г на
Управител на НЗОК.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на „Д-р М. П.-
индивидуална практика за първична извънболнична медицинска помощ“Е. разноски в
размер на 350 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок
от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: